УКРАЇНА
Харківська область
Дергачівський район
Малоданилівська селищна рада
Р І Ш Е Н Н Я
VI сесії VII – го скликання

Від 25.01.2018 року № 34

Про затвердження Положення «Про встановлення плати за землю на території Малоданилівської селищної об'єднання територіальної громади Дергачівського району Харківської області»

В зв'язку з об'єднанням територіальних громад, на виконання вимог ст. 12 та ст.ст. 269-289 Податкового кодексу України, з метою забезпечення збалансованості бюджетних надходжень, приведення до вимог чинного законодавства, керуючись ст. 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», селищна рада

В И Р І Ш И Л А:

1. Затвердити Положення «Про встановлення плати за землю на території Малоданилівської селищної об'єднання територіальної громади ради Дергачівського району Харківської області (додається).
2. Вважати такими, що втратили чинність рішення:
   - чергової XIX сесії VII скликання від 02.02.2017 року ; XXII сесії VII скликання від 15.06.2017 року «Про затвердження Положення «Про плату за землю на території Малоданилівської селищної ради Дергачівського району Харківської області »;
   - рішення № 92 LIII сесії VI скликання від 09.07.2015 року; рішення № 4 V сесії VII скликання від 20.01.2016 року; № 4 XVIII сесії VII скликання від 20.01.2017 року «Про внесення змін до рішень Черкаško-Лозівської сільської ради з питань плати за землю на території Черкаško_Лозівської сільської ради Дергачівського району Харківської області».
3. Дане рішення набирає чинності з 01 січня 2018 року.
4. Контроль за виконанням даного рішення покласти на постійну депутатську комісію з питань фінансів, бюджету, планування соціально-економічного розвитку, інвестицій та міжнародного співробітництва.

Селищний голова О.О.Гололобов

Додаток
Затверджено:
Рішення VI сесії VII скликання
Малоданилівської селищної об'єднаної
територіальної громади
Від 25.01.2018р. № 34

ПОЛОЖЕННЯ
про плату за землю на території Малоданилівської селищної об'єднаної територіальної громади Дергачівського району Харківської області

Це Положення визначає об'єкти оподаткування, платників податку, розміри ставок, податковий період та інші обов'язкові елементи для справляння плати за землю на території Малоданилівської селищної об'єднаної територіальної громади, визначені статтею 7 Податкового кодексу України.

1. Загальні положення

1.1. Плата за землю встановлюється згідно з Податковим кодексом України.

1.2. Плата за землю – обов'язковий платіж у складі податку на майно, що справляється у формі земельного податку та орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності.

1.3. Земельний податок - обов'язковий платіж, що справляється з власників земельних ділянок та земельних часток (паїв), а також постійних землекористувачів.

1.4 Орендна плата за земельні ділянки державної і комунальної власності – обов'язковий платіж, який орендар вносить орендодавцеві за користування земельною ділянкою (далі у цьому Положенні - орендна плата).

2. Платники

2.1. Платниками земельного податку є:

2.1.1. власники земельних ділянок, земельних часток (паїв);

2.1.2. землекористувачі.

2.2. Особливості справляння земельного податку суб'єктами господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, встановлюються главою 1 розділу XIV Податкового кодексу України.

2.3. Платником орендної плати є орендар земельної ділянки.

3. Об'єкти оподаткування

3.1. Об'єктами оподаткування земельним податком є:

3.1.1земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні;

3.1.2земельні частки (паї), які перебувають у власності.

4. База оподаткування

4.1. Базою оподаткування є:

4.1.1 нормативна грошова оцінка земельних ділянок з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного відповідно до порядку, встановленого Податковим кодексом України;

4.1.2 площа земельних ділянок, нормативну грошову оцінку яких не проведено.

5. Оподаткування земельних ділянок, наданих на землях лісогосподарського призначення (незалежно від місцезнаходження) земельним податком

5.1. Податок за лісові землі справляється як складова рентної плати, що визначається податковим законодавством.

5.2. Ставки податку за один гектар нелісових земель, які надані у встановленому порядку та використовуються для потреб лісового господарства, встановлюються відповідно до п.6,7 цього Положення.

6. Ставка земельного податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено

6.1. Ставка податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено, для земель загального користування встановлюється у розмірі 1 % від їх нормативної грошової оцінки, крім випадків, зазначених у п.6.2-6.7;

6.2. для сільськогосподарських угідь – 1 % від їх нормативної грошової оцінки;

6.3. Для земельних ділянок, які використовуються для індивідуального садівництва, товарного сільгоспвиробництва (крім паїв) за межами населених пунктів – 3% від їх нормативної грошової оцінки.

6.4. Податок за земельні ділянки в межах населених пунктів, зайняті житловим фондом, автостоянками для зберігання особистих транспортних засобів громадян, які використовуються без отримання прибутку, гаражно-будівельними, дачно-будівельними та садівницькими товариствами, індивідуальними гаражами, садовими і дачними будинками фізичних осіб - 0,05 % від їх нормативної грошової оцінки.

6.5. За земельні ділянки сільськогосподарського виробництва, які зайняті виробничими, культурно побутовими, господарськими та іншими будівлями і спорудами - 3% від суми земельного податку, обчисленого відповідно до п.6.1.

6.6. Податок за земельні ділянки, що відносяться до земель залізничного транспорту (крім земельних ділянок, на яких знаходяться окремо розташовані культурно-побутові будівлі та інші споруди і які оподатковуються на загальних підставах), надані військовим формуванням, утвореним відповідно до законів України, які не утримуються за рахунок

державного або місцевих бюджетів, підрозділам Збройних Сил України, які здійснюють господарську діяльність, справляється відповідно до пункту 6.1 цього Положення.

6.7. Ставка податку за земельні ділянки, передані у власність або надані в користування на землях природоохоронного, оздоровчого, рекреаційного та історико-культурного призначення (крім сільськогосподарських угідь та лісових земель) в межах населених пунктів - 3 % від нормативної грошової оцінки;

6.8. Максимальна базова вартість землі із врахуванням зональних коефіцієнтів, коефіцієнтів, які характеризують функціональне використання земельних ділянок, та локальних коефіцієнтів по економіко – планувальних зонах (діє до введення в дію Рішення про затвердження нормативно-грошової оцінки земельних ділянок по кожній зоні) становить:

для земель житлового фонду :

- смт Мала Данилівка – 127.14 грн. за 1 кв.м.
- с. Караван – 103.91 грн. за 1 кв.м.
- с. Зайченки – 91.54 грн. за 1 кв.м.
- с. Лужок – 97.68 грн. за 1 кв.м.
- с. Чайківка – 94.92 грн. за 1 кв.м.
- с. Черкаська Лозова - 208.75 грн. за 1 кв.м.
- селище Лісне - 128.38 грн. за 1 кв.м.

для земель комерційного призначення :

- смт Мала Данилівка - 317,86 грн. за 1 кв.м.
- с. Караван - 198.79 грн. за 1 кв.м.
- с. Лужок - 217.56 грн. за 1 кв.м.
- с. Зайченки - 220.05 грн. за 1 кв.м.
- с. Чайківка - 223.88 грн. за 1 кв.м.
- с. Черкаська Лозова - 445.58 грн. за 1 кв.м.
- селище Лісне - 273.85 грн. за 1 кв.м.

для земель рекреаційного призначення:

-. с. Черкаська Лозова - 104.37 грн. за 1 кв.м.
- селище Лісне - 67,14 грн. за 1 кв.м.

та підлягає індексації на кумулятивне значення щорічних коефіцієнтів індексації нормативної грошової оцінки земель починаючі з 2012 року.

7. Ставки земельного податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких не визначено

7.1. Ставка податку за земельні ділянки, розташовані за межами населених пунктів, встановлюється у розмірі 5% від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по області.

7.2. Ставка податку за земельні ділянки в межах населених пунктів (в разі відсутності витягу щодо нормативно-грошової оцінки земельної ділянки**)- 3 %** від максимальної базової вартості землі, визначеної в п.6.8.

7.3. для сільськогосподарських угідь - 1% нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по області;

7.4. для земельних ділянок, які використовуються для індивідуального садівництва, товарного сільгоспвиробництва (крім паїв) - 5% нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по області.

7.5. Ставка податку за земельні ділянки зайняті житловим фондом, автостоянками для зберігання особистих транспортних засобів громадян, які використовуються без отримання прибутку, гаражно-будівельними, дачно-будівельними та садівницькими товариствами, індивідуальними гаражами, садовими і дачними будинками фізичних осіб:

- в межах населених пунктів - 0,1 % від максимальної базової вартості землі, визначеної в п.6.8.
- за межами населених пунктів - 3% від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по області.

7.6. За земельні ділянки сільськогосподарського виробництва, які зайняті виробничими, культурно побутовими, господарськими та іншими будівлями і спорудами - 3% від суми земельного податку, обчисленого відповідно до 7.2 цього Положення.

7.7. Ставка податку за земельні ділянки, передані у власність або надані в користування на землях природоохоронного, оздоровчого, рекреаційного та історико-культурного призначення (крім сільськогосподарських угідь та лісових земель) :

- в межах населених пунктів - 3 % від максимальної базової вартості землі, визначеної в п.6.8.
- за межами населених пунктів - 5 % від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по області.

8. Пільги щодо сплати земельного податку для фізичних осіб

8.1. Від сплати земельного податку звільняються:

8.1.1. інваліди першої і другої групи;

8.1.2. фізичні особи, які виховують трьох і більше дітей віком до 18 років;

8.1.3. пенсіонери (за віком);

8.1.4. ветерани війни та особи, на яких поширюється дія Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту»;

8.1.5. фізичні особи, визнані законом особами, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, за виключенням четвертої категорії громадян, що постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.

8.2. Звільнення від сплати податку за земельні ділянки, передбачене для відповідної категорії фізичних осіб

пунктом 6.1, поширюється на одну земельну ділянку за кожним видом використання у межах граничних норм:

8.2.1. для ведення особистого селянського господарства – у розмірі не більш як 2 гектари;

8.2.2. для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка) – у селищах 0,15 гектара, у селах 0,25 гектара.;

8.2.3. для індивідуального дачного будівництва – не більш як 0,10 гектара;

8.2.4. для будівництва індивідуальних гаражів – не більш як 0,01 гектара;

8.2.5. для ведення садівництва – не більш як 0,12 гектара.

8.3. Від сплати податку звільняються на період дії єдиного податку четвертої групи власники земельних ділянок, земельних часток (паїв) та землекористувачі за умови передачі земельних ділянок та земельних часток (паїв) в оренду платнику єдиного податку четвертої групи.

8.4. якщо фізична особа, визначена у пункті 8.1 цього розділу, має у власності декілька земельних ділянок одного виду використання, то така особа до 1 травня поточного року подає письмову заяву у довільній формі до контролюючого органу за місцем знаходження земельної ділянки про самостійне обрання/зміну земельної ділянки для застосування пільги.

Пільга починає застосовуватися до обраної земельної ділянки з базового податкового (звітного) періоду, у якому подано таку заяву.

9. Пільги щодо сплати земельного податку для юридичних осіб

9.1. Від сплати земельного податку звільняються:

9.1.1. заповідники, у тому числі історико-культурні, національні природні парки, заказники (крім мисливських), парки державної та комунальної власності, регіональні ландшафтні парки, ботанічні сади, дендрологічні і зоологічні парки, пам'ятки природи, заповідні урочища та парки-пам'ятки садово-паркового мистецтва;

9.1.2. дослідні господарства науково-дослідних установ і навчальних закладів сільськогосподарського профілю та професійно-технічних училищ;

9.1.3. органи державної влади та органи місцевого самоврядування, органи прокуратури, заклади, установи та організації, спеціалізовані санаторії України для реабілітації, лікування та оздоровлення хворих, військові формування, утворені відповідно до законів України, Збройні Сили України та Державна прикордонна служба України, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів;

9.1.4. дитячі санаторно-курортні та оздоровчі заклади України незалежно від їх підпорядкованості, у тому числі дитячі санаторно-курортні та оздоровчі заклади України, які знаходяться на балансі підприємств, установ та організацій;

9.1.5. благодійні організації, створені відповідно до закону, діяльність яких не передбачає одержання прибутків;

9.1.6. санаторно-курортні та оздоровчі заклади громадських організацій інвалідів, реабілітаційні установи громадських організацій інвалідів;

9.1.7. громадські організації інвалідів України, підприємства та організації, які засновані громадськими організаціями інвалідів та спілками громадських організацій інвалідів і є їх повною власністю, де протягом попереднього календарного місяця кількість інвалідів, які мають там основне місце роботи, становить не менш як 50 відсотків середньооблікової чисельності штатних працівників облікового складу за умови, що фонд оплати праці таких інвалідів становить протягом звітного періоду не менш як 25 відсотків суми загальних витрат на оплату праці.

Зазначені підприємства та організації громадських організацій інвалідів мають право застосовувати цю пільгу за наявності дозволу на право користування такою пільгою, який надається уповноваженим органом відповідно до Закону України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні».

У разі порушення вимог цієї норми зазначені громадські організації інвалідів, їх підприємства та організації зобов'язані сплатити суми податку за відповідний період, проіндексовані з урахуванням інфляції, а також штрафні санкції згідно із законодавством;

9.1.8. дошкільні та загальноосвітні навчальні заклади незалежно від форм власності і джерел фінансування, заклади культури, науки, освіти, охорони здоров'я, соціального захисту, фізичної культури та спорту, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів;

9.1.9. підприємства, установи, організації, громадські організації фізкультурно-спортивної спрямованості, у тому числі аероклуби та авіаційно-спортивні клуби Товариства сприяння обороні України, – за земельні ділянки, на яких розміщені спортивні споруди, що використовуються для проведення всеукраїнських, міжнародних змагань та навчально-тренувального процесу збірних команд України з видів спорту та підготовки спортивного резерву, бази олімпійської та паралімпійської підготовки, перелік яких затверджується Кабінетом Міністрів України;

9.1.10. підприємства, установи та організації, що належать до комунальної власності територіальної громади Малоданилівської селищної ради;

9.1.11. житлово-будівельні кооперативи, житлові кооперативи та об”єднання (асоціації, товариства) співвласників багатоквартирних будинків;

9.1.12. якщо платники податку, які користуються пільгами з цього податку, надають в оренду земельні ділянки, окремі будівлі, споруди або їх частини, податок за такі земельні ділянки та земельні ділянки під такими будівлями (їх частинами) сплачується на загальних підставах з урахуванням прибудинкової території;

9.1.13. платники єдиного податку четвертої групи за земельні ділянки, які використовуються для ведення сільськогосподарського товаровиробництва, крім земельних ділянок під господарськими будівлями, спорудами, дворами, які оподатковуються відповідно до п.5 зазначеного Положення;

9.114. державні та комунальні дитячі санаторно-курортні заклади та заклади оздоровлення і відпочинку, а також дитячі санаторно-курортні та оздоровчі заклади України, які знаходяться на балансі підприємств, установ та

організацій, які є неприбутковими і внесені контролюючим органом до Реєстру неприбуткових установ та організацій. У разі виключення таких підприємств та організацій з реєстру неприбуткових установ та організацій декларація подається платником податку протягом 30 календарних днів з дня виключення, а податок сплачується починаючи з місця, наступного за місяцем, в якому відбулося виключення з Реєстру неприбуткових установ та організацій;

- державні та комунальні центри олімпійської підготовки, школи вищої спортивної майстерності, центри фізичного здоров'я населення, центри з розвитку фізичної культури і спорту інвалідів, дитячо-юнацькі спортивні школи, а також центри олімпійської підготовки, школи вищої спортивної майстерності, дитячо-юнацькі спортивні школи і спортивні споруди всеукраїнських фізкультурно-спортивних товариств, їх місцевих осередків та відокремлених підрозділів, що є неприбутковими та включені до Реєстру неприбуткових установ та організацій, за земельні ділянки, на яких розміщені їх спортивні споруди. У разі виключення таких установ та організацій з Реєстру неприбуткових установ та організацій, декларація подається платником податку протягом 30 календарних днів з дня виключення, а податок сплачується починаючи з місяця, наступного за місяцем, в якому відбулося виключення з Реєстру неприбуткових установ та організацій.

10. Земельні ділянки, які не підлягають оподаткуванню земельним податком

10.1. Не сплачується земельний податок за:

10.1.1. сільськогосподарські угіддя зон радіоактивно забруднених територій, визначених відповідно до закону такими, що зазнали радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи (зон відчуження, безумовного (обов'язкового) відселення, гарантованого добровільного відселення і посиленого радіоекологічного контролю), і хімічно забруднених сільськогосподарських угідь, на які запроваджено обмеження щодо ведення сільського господарства;

10.1.2. землі сільськогосподарських угідь, що перебувають у тимчасовій консервації або у стадії сільськогосподарського освоєння;

10.1.3. земельні ділянки державних сортовипробувальних станцій і сортодільниць, які використовуються для випробування сортів сільськогосподарських культур;

10.1.4. землі дорожнього господарства автомобільних доріг загального користування - землі під проїзною частиною, узбіччям, земляним полотном, декоративним озелененням, резервами, кюветами, мостами, штучними спорудами, тунелями, транспортними розв'язками, водопропускними спорудами, підпірними стінками, шумовими екранами, очисними спорудами і розташованими в межах смуг відведення іншими дорожніми спорудами та обладнанням, а також землі, що знаходяться за межами смуг відведення, якщо на них розміщені споруди, що забезпечують функціонування автомобільних доріг, а саме:

а) паралельні об'їзні дороги, поромні переправи, снігозахисні споруди і насадження, протилавинні та протисельові споруди, вловлюючі з'їзди, захисні насадження, шумові екрани, очисні споруди;

б) майданчики для стоянки транспорту і відпочинку, склади, гаражі, резервуари для зберігання паливно-мастильних матеріалів, комплекси для зважування великогабаритного транспорту, виробничі бази, штучні та інші споруди, що перебувають у державній власності, власності державних підприємств або власності господарських товариств, у статутному капіталі яких 100 відсотків акцій (часток, паїв) належить державі;

10.1.5. земельні ділянки сільськогосподарських підприємств усіх форм власності та фермерських (селянських) господарств, зайняті молодими садами, ягідниками та виноградниками до вступу їх у пору плодоношення, а також гібридними насадженнями, генофондовими колекціями та розсадниками багаторічних плодових насаджень;

10.1.6. земельні ділянки кладовищ, крематоріїв та колумбаріїв;

10.1.7. земельні ділянки, на яких розташовані дипломатичні представництва, які відповідно до міжнародних договорів (угод), згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, користуються приміщеннями та прилеглими до них земельними ділянками на безоплатній основі.

10.1.8. земельні ділянки, надані для будівництва і обслуговування культових та інших будівель, необхідних для забезпечення діяльності релігійних організацій України, статути (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку.

11. Особливості оподаткування платою за землю

11.1. Малоданилівська селищна об'єднана територіальна громада може встановлювати додаткові пільги щодо земельного податку.

Рішення щодо наданих пільг зі сплати земельного податку юридичним та фізичним особам надаються контролюючим органам до 25 грудня року, що передує звітному.

Нові зміни щодо зазначеної інформації надаються до 1 числа першого місяця кварталу, що настає за звітним кварталом, у якому відбулися зазначені зміни.

11.2. Якщо право на пільгу у платника виникає протягом року, то він звільняється від сплати податку починаючи з місяця, що настає за місяцем, у якому виникло це право. У разі втрати права на пільгу протягом року податок сплачується починаючи з місяця, що настає за місяцем, у якому втрачено це право.

11.3. Якщо платники податку, які користуються пільгами з цього податку, надають в оренду земельні ділянки, окремі будівлі, споруди або їх частини, податок за такі земельні ділянки та земельні ділянки під такими будівлями (їх частинами) сплачується на загальних підставах з урахуванням прибудинкової території.

Ця норма не поширюється на бюджетні установи у разі надання ними будівель, споруд (їх частин) в тимчасове користування (оренду) іншим бюджетним установам, дошкільним, загальноосвітнім навчальним закладам незалежно від форм власності і джерел фінансування.

12. Податковий період для плати за землю

12.1. Базовим податковим (звітним) періодом для плати за землю є календарний рік.

12.2. Базовий податковий (звітний) рік починається 1 січня і закінчується 31 грудня того ж року (для новостворених підприємств та організацій, а також у зв'язку із набуттям права власності та/або користування на нові земельні ділянки може бути меншим 12 місяців).

13. Порядок обчислення плати за землю

13.1. Підставою для нарахування земельного податку є дані державного земельного кадастру, органів реєстрації речових прав на нерухоме майно, заява землекористувача з відповідними право установчими документами.

Центральні органи виконавчої влади, що реалізують державну політику у сфері земельних відносин та у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно у сфері будівництва, щомісяця, але не пізніше 10 числа наступного місяця, а також за запитом відповідного контролюючого органу за місцезнаходженням земельної ділянки подають інформацію, необхідну для обчислення і справляння плати за землю, у порядку, встановленому КМУ.

13.2. Платники плати за землю (крім фізичних осіб) самостійно обчислюють суму податку щороку станом на 1 січня і не пізніше 20 лютого поточного року подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки податкову декларацію на поточний рік за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 ПКУ, з розбивкою річної суми рівними частками за місяцями. Подання такої декларації звільняє від обов'язку подання щомісячних декларацій. При поданні першої декларації (фактичного початку діяльності як платника плати за землю) разом з нею подається довідка (витяг) про розмір нормативної грошової оцінки земельної ділянки, а надалі така довідка подається у разі затвердження нової нормативної грошової оцінки землі.

13.3. Платник плати за землю має право подавати щомісяця звітну податкову декларацію, що звільняє його від обов'язку подання податкової декларації не пізніше 20 лютого поточного року, протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним.

13.4. За нововідведені земельні ділянки або за новоукладеними договорами оренди землі платник плати за землю подає податкову декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним.

У разі зміни протягом року об'єкта та/або бази оподаткування платник плати за землю подає податкову декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися такі зміни.

13.5. Нарахування фізичним особам сум податку проводиться контролюючими органами (за місцем знаходження земельної ділянки), які надсилають (вручають) платникові за місцем його реєстрації до 1 липня поточного року податкове повідомлення-рішення про внесення податку за формою, встановленою у порядку, визначеному статтею 58 Податкового кодексу України.

У разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника - юридичної або фізичної особи до іншого протягом календарного року податок сплачується попереднім власником за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому припинилося право власності на зазначену земельну ділянку, а новим власником - починаючи з місяця, в якому він набув право власності.

У разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника - фізичної особи до іншого протягом календарного року контролюючий орган надсилає (вручає) податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

Якщо такий перехід відбувається після 1 липня поточного року, то контролюючий орган надсилає (вручає) попередньому власнику нове податкове повідомлення-рішення. Попереднє податкове повідомлення-рішення вважається скасованим (відкликаним).

Платники податку мають право звернутися з письмовою заявою до контролюючого органу за місцем знаходження земельної ділянки для проведення звірки даних щодо:

- розміру площі земельної ділянки, що перебуває у власності та/або користуванні платника податку;
- права на користування пільгою із сплати податку;
- розміру ставки податку;
- нарахованої суми податку.

У разі виявлення розбіжностей між даними контролюючих органів та даними, підтвердженими платником податку на підставі оригіналів відповідних документів, зокрема документів на право власності, користування пільгою, контролюючий орган за місцем знаходження земельної ділянки проводить протягом десяти робочих днів перерахунок суми податку і надсилає (вручає) йому нове податкове повідомлення-рішення. Попереднє податкове повідомлення-рішення вважається скасованим (відкликаним).

13.6. За земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у спільній власності кількох юридичних або фізичних осіб, податок нараховується з урахуванням прибудинкової території кожному з таких осіб:

1) у рівних частинах - якщо будівля перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділена в натурі, або одній з таких осіб-власників, визначеній за їх згодою, якщо інше не встановлено судом;

2) пропорційно належній частці кожної особи - якщо будівля перебуває у спільній частковій власності;

3) пропорційно належній частці кожної особи - якщо будівля перебуває у спільній сумісній власності і поділена в натурі.

За земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у користуванні кількох юридичних або фізичних осіб, податок нараховується кожному з них пропорційно тій частині площі будівлі, що знаходиться в їх користуванні, з урахуванням прибудинкової території.

13.7. Юридична особа зменшує податкові зобов'язання із земельного податку на суму пільг, які надаються фізичним особам відповідно до пункту 281.1 статті 281 ПКУ за земельні ділянки, що знаходяться у їх власності або постійному користуванні і входять до складу земельних ділянок такої юридичної особи.

Такий порядок також поширюється на визначення податкових зобов'язань із земельного податку юридичною особою за земельні ділянки, які відведені в порядку, встановленому Законом України "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні" для безоплатного паркування (зберігання) легкових автомобілів, якими керують

інваліди з ураженням опорно-рухового апарату, члени їх сімей, яким відповідно до порядку забезпечення інвалідів автомобілями передано право керування автомобілем, та законні представники недієздатних інвалідів або дітей-інвалідів, які перевозять інвалідів (дітей-інвалідів) з ураженням опорно-рухового апарату.

14. Строк сплати плати за землю

14.1. Власники землі та землекористувачі сплачують плату за землю з дня виникнення права власності або права користування земельною ділянкою.

У разі припинення права власності або права користування земельною ділянкою плата за землю сплачується за фактичний період перебування землі у власності або користуванні у поточному році.

14.2. Облік фізичних осіб - платників податку і нарахування відповідних сум проводяться щороку до 1 травня.

14.3. Податкове зобов'язання щодо плати за землю, визначене у податковій декларації на поточний рік, сплачується рівними частками власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

14.4. Податкове зобов'язання з плати за землю, визначене у податковій декларації, у тому числі за нововідведені земельні ділянки, сплачується власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

14.5. Податок фізичними особами сплачується протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення.

Фізичними особами у сільській та селищній місцевості земельний податок може сплачуватися через каси сільських (селищних) рад або рад об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, за квитанцією про приймання податкових платежів. Форма квитанції встановлюється у порядку, передбаченому статтею 46 ПКУ.

14.6. При переході права власності на будівлю, споруду (їх частину) податок за земельні ділянки, на яких розташовані такі будівлі, споруди (їх частини), з урахуванням прибудинкової території сплачується на загальних підставах з дати державної реєстрації права власності.

14.7. У разі надання в оренду земельних ділянок (у межах населених пунктів), окремих будівель (споруд) або їх частин власниками та землекористувачами, у тому числі зазначеними у пунктах 5.3, 5.4 цього Положення, податок за площі, що надаються в оренду, обчислюється з дати укладення договору оренди земельної ділянки або з дати укладення договору оренди будівель (їх частин).

14.8. Власник нежилого приміщення (його частини) у багатоквартирному жилому будинку сплачує до бюджету податок за площі під такими приміщеннями (їх частинами) з урахуванням пропорційної частки прибудинкової території з дати державної реєстрації права власності.

15. Принципи встановлення розмірів орендної плати

15.1. Оренда землі –це засноване на договорі, обмежене строком, платне володіння та користування земельною ділянкою, необхідне орендатору для здійснення підприємницької та іншої діяльності. Підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки.

Перелік орендарів з якими укладені договори оренди землі на поточний рік, до 1 лютого року надаються контролюючому органу . Інформація про укладення нових, внесення змін до існуючих договорів оренди землі та їх розірвання передається до 1 числа місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися зазначені зміни. Форма надання інформації затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики.

Договір оренди земель державної і комунальної власності укладається за типовою формою, затвердженою Кабінетом Міністрів України.

15.2. Платником орендної плати є орендар земельної ділянки.

15.3. Об'єктом оподаткування є земельна ділянка, надана в оренду.

15.4. Розмір та умови внесення орендної плати встановлюються у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем та визначається на підставі орендних ставок та грошової (нормативної) оцінки земельної ділянки .

15.5. Розмір орендної плати встановлюється у договорі оренди, при цьому річна сума платежу:

15.5.1. не може бути меншою розміру земельного податку, встановленого для відповідної категорії земельних ділянок на відповідній території;

15.5.2. не може перевищувати 12 відсотків нормативної грошової оцінки;

15.3. може перевищувати граничний розмір орендної плати, встановлений у пп. 15.5.2, у разі визначення орендаря на конкурентних засадах.

15.6. завердити розміри орендної плати за використання земельних ділянок, які перебувають у комунальній власності (у відсотках від нормативноїх грошової оцінки):

- 3% від нормативної грошової оцінки – для земельних ділянок сільськогосподарського призначення наданих в оренду фізичним та юридичним особам для ведення особистого селянського господарства, городництва та садівництва, обслуговування сільськогосподарських будівель і дворів;

- 3% від нормативної грошової оцінки- для земельних ділянок, наданих для будівництва і обслуговування житлових будинків та господарських споруд, індивідуального гаражного будівництва;

-12% від нормативної грошової оцінки – для суб’єктів підприємницької діяльності, що здійснюють побутове обслуговування населення на площі земельних ділянок від 0.01 га до 1.00 га;

-12% від нормативної грошової оцінки- для суб'єктів підприємницької діяльності, площа земельної ділянки яких більша 1.00 га;

- 12% від нормативної грошової оцінки:

а) для суб'єктів підприємницької діяльності, площа земельної ділянки яких до 0.01 га;

б) не залежно від площі (банківські, кредитні, фінансові установи, ломбарди, страхові компанії, ювелірні майстерні, АЗС, АГЗС, СТО, пункти вулканізації);

в) землі промисловості;

г) інші.

15.7. Розмір орендної плати для раніше заключних договорів оренди, які не увійшли до пункту 15.6 , у разі наявності максимального відсотка по раніше затвердженій нормативній грошовій оцінці землі, на ділянку, що має обгрунтування щодо незастосування максимального відсотка від нормативної грошової оцінки землі передбаченого чинним законодавством, залишається відсоток указаний в договорі оренди земельної ділянки.

15.8 Плата за суборенду земельних ділянок не може перевищувати орендної плати.

16. Порядок внесення орендної плати за землю

16.1. Податковий період, порядок обчислення орендної плати, строк сплати та порядок її зарахування до бюджету застосовується відповідно до вимог статей 285-287 Податкового кодексу України.

17. Порядок здійснення грошової оцінки земельної ділянки

17.1 Для визначення розміру орендної плати встановлюється порядок, згідно з яким:

- орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин надає витяг з технічної документації про нормативну грошову оцінку земельної ділянки, яка є підставою для здійснення розрахунку плати за землю;

- кінцевий розмір орендної плати /відсоток від нормативної грошової оцінки/ встановлюється згідно прийнятого рішення Дергачівської міської ради, щодо встановлення розміру орендної плати (відсотка від нормативної грошової оцінки земельної ділянки), яка є підставою для здійснення розрахунку орендної плати за землю.

18. Індексація нормативної грошової оцінки земель

18.1. Для визначення розміру податку та орендної плати використовується нормативна грошова оцінка земельних ділянок.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, здійснює управління у сфері оцінки земель та земельних ділянок.

18.2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, за індексом споживчих цін за попередній рік щороку розраховує величину коефіцієнта індексації нормативної грошової оцінки земель, на який індексується нормативна грошова оцінка сільськогосподарських угідь, земель населених пунктів та інших земель несільськогосподарського призначення за станом на 1 січня поточного року, що визначається за формулою:

Кі = І : 100,

де І - індекс споживчих цін за попередній рік.

У разі якщо індекс споживчих цін перевищує 115 відсотків, такий індекс застосовується із значенням 115.

Коефіцієнт індексації нормативної грошової оцінки земель застосовується кумулятивно залежно від дати проведення нормативної грошової оцінки земель.

18.3. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації не пізніше 15 січня поточного року забезпечують інформування центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, і власників землі та землекористувачів про щорічну індексацію нормативної грошової оцінки земель.

19. Відповідальність за порушення податкового законодавства та контроль контролюючих органів

19.1. Платники податку та їх посадові особи несуть відповідальність у разі здійснення порушень, визначених податковим законодавством та іншим законодавством, контроль за яким покладено на контролюючі органи, відповідно до Податкового кодексу України та інших законів України.

19.2. Контроль за дотриманням вимог податкового законодавства у частині справляння плати за землю, здійснюється контролюючими органами відповідно до норм Податкового кодексу України.

Селищний голова О.О.Гололобов